

EDITORIAL

APA, ENERGIA ȘI CONSTRUCȚIILE

În scurtă vreme, la începutul primăverii astronomice, în ziua de 22 martie, vom sărbători Ziua Mondială a Apei. Aceasta a fost stabilită în 1992 sub egida ONU, cu scopul de a sublinia importanța apei ca resursă vitală, de neînlocuit, pentru umanitate. Și inginerii hidrotehnicieni au nevoie de cei 2 – 3 litri vitali de apă pe zi, pentru ei în plus apa constituie și “obiectul muncii”. Anul acesta tema manifestării este “Apă și Energie”. Apa și energia sunt legate din ambele direcții: producția de energie din căderi de apă are volumul de cca 16% din energia produsă în lume, în timp ce energia consumată de sistemele de alimentare cu apă pentru tratare și pompaj reprezintă cca 8% din producția globală de energie.

În România energia hidroelectrică este semnificativ reprezentată cu cca 35% din consum. Centralele hidroelectrice pot fi (în mare) de două feluri: alimentate din lacuri mari sau funcționând la firul apei. Cele din prima categorie, pe lângă faptul că furnizează energie de cea mai ridicată calitate –inclusiv transfer de energie între anotimpuri și chiar ani- îndeplinesc și alte folosințe, așa numite amenajări complexe. Folosințele asociate producerii de energie pot fi multiple: protecție la viituri, alimentări cu apă, navigație, piscicultură, irigații, agrement. Chiar dacă până acum la noi în țară agrementul a fost privit ca o folosință subsidiară, neglijabilă, în alte țări europene el face parte din concepția și exploatarea amenajării, respectiv amenajările pentru turism și agrement fac parte din proiectul inițial al amenajării iar exploatarea lacului în perioada de vară se face astfel încât acesta să aibă variații minime de nivel în jurul nivelului normal.

Proiectarea unei amenajări hidroenergetice s-a făcut întotdeauna ținând seama de folosințele complexe, în evaluarea economicității amenajării intrând toate folosințele. În ceea ce privește execuția, înainte de 1989 era o practică curentă ca realizarea unei amenajări complexe să se încredințeze Ministerului Energiei care

avea alocate și fondurile necesare. După 1989, succesoarea MEE în ceea ce privește energia hidroelectrică a fost în final Hidroelectrică. Aceasta funcționează ca societate comercială de producere a energiei și nu beneficiază de fonduri separate pentru folosințele complexe.

În acest mod multe din lucrările cu folosințe complexe, începute, nu au mai fost rentabile privite numai din punct de vedere energetic. Unul dintre efecte a fost acela al regândirii amenajărilor, privite numai prin prisma energetică. Acest fapt duce la mutilarea schemelor de amenajare complexă, în principal prin reducerea drastică a volumelor lacurilor. Sigur că acțiunea este corectă din punct de vedere al suportării costurilor numai de către producerea de energie dar este profund incorectă în ceea ce privește gestionarea resursei „apă” la nivelul întregii țări. Este evident că un investitor va dori să obțină din investiția sa profitul maxim în cel mai scurt timp, fără să fie preocupat de celelalte aspecte decât la limita fixată de lege, dacă aceasta există.

Investițiile hidroenergetice cu folosințe complexe nu pot fi realizate corespunzător decât prin intervenția statului, deoarece interesele defalcate pe folosințe pot fi divergente, pentru unele folosințe nu este nimeni dispus sau capabil să plătească, de exemplu pentru protecția la viituri pe o vale sau un bazin este exclus să poată plăti comunitățile locale. Dacă până în 1989 intervenția statului în asemenea lucrări s-a materializat prin faptul că statul a fost chiar investitorul, în prezent trebuie găsite și alte soluții, în orice caz nu trebuie urmată calea abandonării amenajărilor cu folosințe complexe, deoarece în acest fel se pierd amplasamente favorabile, amplasamente care ele însele constituie o resursă naturală.

În prezent, un număr mare de amenajări hidroenergetice gândite pentru folosințe complexe au fost practic sistate în diverse stadii de execuție iar continuarea sau chiar conservarea lor implică cheltuieli pe care producătorul de energie nu și le mai poate permite. Sistarea construcției acestor amenajări creează mari probleme legate atât de cheltuieli suplimentare la reluarea lucrărilor sau la efectuarea unui minim de lucrări de conservare, cât și probleme de mediu, de tranzitare a viiturilor și chiar probleme sociale – șomaj. În orice caz, până la ieșirea din perioada pe care o numim cu un tot mai mult firesc „criză” este preferabilă sistarea construcției amenajărilor complexe față de modificarea lor în amenajări numai hidroenergetice.

Devine din ce în ce mai clar că din punct de vedere al protejării resurselor naturale, hidroenergia trebuie privită ca una dintre componentele amenajării complexe a resurselor de apă, iar autoritățile statului trebuie să se implice cu fermitate în definirea unor soluții viabile de finanțare și gestionare în acest domeniu care să asigure ceea ce astăzi se numește „dezvoltare durabilă” (de fapt sustenabilă) și reprezintă o prioritate, cel puțin declarată, în toate programele de acțiune concretizate în documente oficiale, inclusiv cele convenite cu Uniunea Europeană. Se întrevăd două direcții principale de urmat: finanțarea amenajărilor hidrotehnice cu folosințe complexe de către stat în cadrul programelor de infrastructură, eventual prin absorbția de fonduri europene sau elaborarea unui cadru legislativ coerent, care să asigure cointeresarea beneficiarilor acestor folosințe în finanțarea și exploatarea lor. Modele există în toate statele europene dezvoltate.

ing. Radu Bucuța

Vicepreședinte "Construcții Hidrotehnice" CNCisC

SCRISOARE DESCHISĂ

Stimate domnule ministru al MDRAP

Subsemnatul dr. ing. Hann Felician Eduard Ioan, președinte de onoare al asociației profesionale "Comisia Națională Comportarea in situ a Construcțiilor" pe care am înființat-o și condus-o ca președinte executiv între 1984 și 2010, vă înaintez atașat o propunere de reglementare a domeniului privind **comportarea in situ a construcțiilor** și anume de precizare a acțiunilor de întreprins pentru ca activitatea în acest domeniu să devină operațională și productivă.

Recent au fost introduse trei noi ocupații în COR, dar lipsește modalitatea practică de calificare și de atestare a competențelor celor ce doresc să presteze această activitate, de altfel cuprinsă în actuala Lege nr. 10/1995 privind calitatea în construcții.

Am transmis on-line ministerului ce conduceți, guvernului, președinției, prefecturilor, consiliilor județene, primăriilor de municipiu, inspecțiilor de stat în construcții regionale și celei centrale, Academiei Române și facultăților de construcții, materiale documentare - (propunerea de înlocuire a Legii nr.10 privind calitatea în construcții, cu una nouă, mai bine fundamentată și adaptată prezentului, descrierea ocupațiilor din activitatea de monitorizare a comportării in situ a construcțiilor și cartea scrisă de mine în ultimii ani, despre comportarea in situ a construcțiilor și aptitudinea lor pentru exploatare) - care să le pună în cunoștință de cauză și să le stimuleze în luarea unei atitudini.

Rezultatul ? Nimic !

Cred că autoritatea publică de stat, centrală și locală, ar trebui să conștientizeze faptul că fondul construit existent reprezintă cea mai mare, mai însemnată și mai durabilă bogăție a Țării, expresia creativității poporului nostru și că toate construcțiile componente ale sale, oferă adăpost și suport TUTUROR activităților noastre. Din păcate, construcțiile sunt supuse degradării și, neîngrijite la timp, devin fragile și vulnerabile, putând cauza mari pierderi economice și chiar de vieți omenești.

Monitorizarea comportării in situ a construcțiilor (prin urmărire și intervenții) este o metodă verificată de menținere a calităților lor, deci a valorii lor de schimb, ca și de prevenire a accidentelor de construcție. În plus, cunoașterea comportării in situ a construcțiilor prin monitorizarea lor, constituie sursa oricăror invenții și inovații generatoare de progres și totodată și mijlocul cel mai veridic și sigur de testare al eficienței lor.

Dar, ca orice activitate de interes public și de mare responsabilitate socială, este necesar existența unor cadre calificate și competente, care să exercite ocupațiile implicate. Iată de ce mă adresez dvs. cu această propunere, sperând că veți fi mai deschis colaborării decât predecesoarea dvs.

Vă mulțumesc și sper într-un răspuns cât mai curând.

Col.(r), VR, dr.ing. Hann Felician Eduard Ioan

Atașamente: Ocupațiile din monitorizarea comportării in situ a construcțiilor și Regulament privind atestarea candidaților la ocupațiile din monitorizarea in situ a construcțiilor.

IDEI DESPRE REABILITAREA MONUMENTELOR ISTORICE

ing. Szász Béla Gyula, ing. Toth Helga

Societatea umană a avut ca element necesar constant al dezvoltării sale, preocuparea omului de a realiza construcții care să-i asigure spațiul unor nevoi de viață sau de ordin spiritual. El a produs mai multe generații de construcții definite prin materialele folosite și structuri adaptate printr-o mare varietate de stiluri.

Evoluția structurilor constructive nu poate fi desprinsă de condiționările economice, sociale și ideologice care au generat-o.

Dezvoltarea construcțiilor reflectă raportul dintre vechi și nou, dintre tradiție și inovație. Construcțiile sunt mărturia viei ale tradițiilor seculare, ele constituie pagini de neînlocuit în istoria fiecărui popor. Sunt apreciable prin vechimea, valoarea arhitectonică sau prin evenimentul istoric pe care-l semnifică. Uneori semnificațiile istorice, memoriale ale unor construcții monumentale depășesc chiar valoarea lor ca operă de artă.

Privind factorul de „timp”, construcția inițială este document de referință. Eventualele modificări ulterioare puteau diminua sau mări valoarea.

Un alt factor important este „amplasamentul”, deci mediul înconjurător natural sau construit, care influențează asupra aspectului și modului cum s-a conservat construcția.

Construcțiile monumentale reprezintă adevărate lucrări de artă și marchează momente importante în calea progresului tehnic și civilizației unui popor.

Monumentele sunt obiecte - o mulțime de obiecte- a căror păstrare și folosință este în interes public, pentru păstrarea și folosința lor există, argumente artistice, științifice, etnografice sau urbanistice.

Charta din Veneția (1964) stabilește, că noțiunea de monument istoric nu cuprinde doar opera arhitectonică singulară, ci și ansamblul arhitectonic urban sau rural care poartă mărturia unei civilizații particulare, a unei evoluții distincte, sau a unui eveniment istoric.

Conservarea monumentelor istorice este întotdeauna favorabilă printr-o folosință utilă societății; pentru consolidarea lor pot fi aplicate cele mai moderne tehnici a căror eficiență a fost demonstrată științific și prin experiență practică. Toate lucrările de conservare și restaurare trebuie întotdeauna acompaniate cu o documentație precisă, sub forma de rapoarte analitice și critice, ilustrate cu desene și fotografii.

Păstrarea clădirilor nu se poate face decât „in situ”, problemele sunt și de natură tehnică și necesită măsuri de protecție.

Patrimoniul istoric este o posesie moștenită; patrimoniul de arhitectură este doar o parte a acestui patrimoniu, în creștere continuă, prin lărgirea cadrului cronologic și geografic. Convenția de la Granada (1985) prevede regulile de păstrare pentru patrimoniul arhitectural.

Charta Orașelor istorice acceptată în 10 octombrie 1987 la Washington se referă și la valorile care trebuie protejate în cadrul orașelor istorice. Din ea rezultă că aceste valori sunt:

- țesutul urban, rezultat al rețelei stradale, respectiv al parcelării;
- relația reciprocă dintre diferite spații urbane: (construit, liber sau verde);
- forma interioară și exterioară a clădirilor așa cum este ea exprimată de structură, volume, stiluri, forme, materiale, culori și ornamente;
- relația reciprocă dintre oraș și cadrul său natural sau construit;
- caracteristicile rolului obiectivului, dobândit de-a lungul istoriei.

Acestora li se mai pot adăuga: silueta orașului, elemente arhitecturale care dau expresie identității orașului, monumentele istorice din oraș, etc.

Orașele pentru noi, locuitorii de azi, sunt sarcini și o provocare pentru înnoire și dezvoltare.

Legislația internațională - Chartele, Convențiile, Declarațiile, Recomandările pun accentul pe protejarea patrimoniului arhitectural - monumente, ansambluri, situri. Ele se referă la „protecție” dar acordă atenție scopului final - conservarea și valorificarea patrimoniului arhitectural, considerat a fi un veritabil „capital” cultural, spiritual, economic, social.

Simpla existență a unei legi sau pachet de legi, nu salvează patrimoniul arhitectural. Protecția este modalitatea prin care patrimoniul este pus în valoare, însă cu o condiție prealabilă: acesta să fie cunoscut, evaluat, reabilitat, conservat.

Istoria trebuie să devină o provocare fascinantă pentru înnoirea și dezvoltarea orașelor din trecut, spre viitorul lor.

Având statutul de zonă protejată - centru istoric - activitatea de protejare nu trebuie privită ca o interdicție. Extinderile trebuie să aibă funcții compatibile cu concepția de conservare integrată.

Zonele de protecție sunt o mulțime de ansambluri arhitectonice, chiar și atunci când nu toate părțile componente ale ansamblului sunt monumente. Sunt importante pentru integrarea în ansamblu.

Putem afirma, că reabilitarea costă 25-33% mai puțin decât construcția nouă. La costuri egale, reabilitarea produce ambiente de mai bună calitate. Acestea aduc investitorului printre altele, chirii superioare în plus.

Reabilitarea patrimoniului arhitectural la scara ansamblurilor și cartierelor istorice, se concretizează în operațiuni complexe, într-o succintă analiză și clasificare a operațiunilor de reabilitare, definirea noțiunii de centru istoric, reabilitarea patrimoniului ca parte și condiție a succesului reabilitării centrului istoric, operațiuni complexe de reabilitare a patrimoniului arhitectural – suportul legislativ, principii și opțiuni strategice și operațiunile de reabilitare.

Centrul istoric este caracterizat prin teritorialitate (definită fizic, administrativ sau juridic) și prin concentrarea semnificativă a valorilor istorice. În zonele și centrele istorice avem de-a face și cu un fond construit care excede categoria de monument istoric, dar este inevitabil.

Punerea în operă a patrimoniului arhitectural trebuie realizată paralel cu dezvoltarea organică urbană.

Mediul legislativ în care se desfășoară reabilitarea este caracterizată prin cadru legislativ general și reglementări specifice (legislație urbanistică și legislația specifică de protecție patrimoniului).

Centrele urbane ale orașelor sunt afectate prin fenomene ca: distrugerii, degradări, alterări, îmbătrâniri, neîntreținere, folosire abuzivă, abandonare și dezvoltare speculativă.

Ceea ce este comun tuturor reglementărilor legale este prevederea unor stimulente pentru operatorii economici implicați în operațiunile de revitalizare.

Competențele pe care le instituie legislația de protecție a patrimoniului, se circumscriu: obiect al protecției – protector - gestionar al protecției. Toate statele își definesc un organ central (protectorat) însărcinat cu delimitarea legală a protecției.

Gestionarii protecției (care asigură avizarea, acordul, etc.) sunt instanțe descentralizate, fiind subordonate instanței centrale sau ale autorității locale.

Principalele tendințe din domeniul stimulentei, pot fi: deducerea cheltuielilor de reparații și de întreținere din quantumul venitului impozabil, exceptarea sau diminuarea taxelor locale pentru acele proprietăți arhitecturale care nu aduc beneficii proprietarului; scutirea de la plata impozitului pe avere a proprietarului pentru obiectivele care sunt deschise vizitatorilor, exceptarea de la TVA pentru lucrările de restaurare sau întreținere ale acelor bunuri de patrimoniu arhitectural, care nu aduc profit.

Principiul director al reabilitării, este indus de manifestarea calitativă și cantitativă a următorilor factori: componența, tipologia și starea; rolul economic în cadrul organismului, libertățile și oportunitățile oferite de legislație; influența corpului social asupra planificării urbane și interesele politice ale administrației locale.

În parteneriatul pentru reabilitarea patrimoniului arhitectural fac parte parteneri sociali și economici.

Operațiunile de reabilitare pot fi:

- activă: permite o existență autoîntreținută;
- pasivă: nu se integrează în circuitul economic;
- de suprafață: renovarea fațadelor și a încăperilor adiacente;
- în adâncime: se ocupă de fațade și de interiorul clădirilor zonei de reabilitare.

Scopul înglobării măsurilor protective în documentațiile urbanistice, este dat de necesitatea și integrarea existenței și punerii în valoare a patrimoniului arhitectural în dezvoltarea orașului.

Important este: atragerea de resurse (interes al administrației) și amplificarea economică a patrimoniului cultural (interes comun al administrației și a investitorilor) adică maximizarea raportului cost/beneficiu în condiții de respectare a specificului patrimoniului și al protejării sale.

O intervenție de restaurare trebuie să parcurgă următoarele activități:

- discuții premergătoare (beneficiar, reprezentanți ai administrației locale, responsabil pentru monumente,

referentul de zonă de la Direcția Monumentelor, proiectantul);

- expertiză: specialist de concepție al direcției de monumente (concepții de restaurare);

- cercetări prealabile (cercetări de arhivă, arheologice, suprafața edificiului, materialul, starea cromatică, structura, documentație fotografică, sondaje, probe, relevu, etc.);

- stabilirea concepției de restaurare (bazată pe rezultatele cercetărilor premergătoare);

- licitație, ofertă, plan de finanțare;

- executarea lucrărilor;

- recepția finală (controlul lucrărilor conform concepției de restaurare, raport asupra lucrărilor executate, raport final asupra întregii intervenții).

Concluzii:

Reabilitarea patrimoniului arhitectural presupune existența unui complex legislativ și nu doar o lege a monumentelor istorice.

Reabilitarea localităților exprimă nevoia social-umană de a prezerva fondul construit existent, adaptându-l totodată la noile cerințe ale unei vieți civilizate moderne.

Este necesară încurajarea operațiunilor în regie proprie a proprietarilor, cu respectarea prescripțiilor tehnice ale reabilitării și încurajarea implicării publice prin transparența activității administrative din acest domeniu de interes public.

Legislația trebuie să integreze protecția patrimoniului în dezvoltarea durabilă a localităților.

Adaptarea unui model de reabilitare a patrimoniului arhitectural sau al altuia trebuie făcută cu analiza premizelor și evaluarea efectelor asupra situației concrete.

COR - MONITORIZAREA COMPORTĂRII IN SITU A CONSTRUCȚIILOR

Dr.ing. Felician Eduard Ioan Hann

(Continuare din numărul 6/2013)

În Monitorul Oficial nr. 128/22.02.2012 a apărut Ordinul nr. 177/81/2012 privind completarea documentului normativ Clasificarea Ocupațiilor din România (COR).

În cele ce urmează se prezintă versiunea elaborată de CNCisC pentru descrierea ocupațiilor derivate din activitatea de monitorizare a comportării in situ a construcțiilor și care a stat la baza introducerii lor în actul normativ.

EXPERT ÎN MONITORIZAREA CONSTRUCȚIILOR

Descrierea ocupației

Monitorizarea comportării in situ a construcțiilor implică și realizarea unor intervenții, de natură fie a mentenanței, fie a reabilitării, ultima implicând transformări formale și structurale ale construcțiilor, care se pot realiza doar pe baza unui proiect corespunzător, elaborat de un expert în monitorizarea comportării construcțiilor. Acest expert trebuie

să fie apt a efectua toate sarcinile care ar reveni responsabilului cu urmărirea curentă, cât și specialistului în urmărirea specială și, în plus, să rezolve necesitățile de intervenție prin *soluții constructive adecvate* de renovare sau reabilitare, concretizate în *proiecte de intervenție*, care să țină seama de condițiile specifice de lucru pe construcții existente.

Domeniile de competență	Unitățile de competență
Generale	Diploma de ing. constructor într-o specialitate în care va activa ca specialist (c-ții civile, ind. și agro-zoo., c-ții hidrotehnice; c-ții de căi de comunicații și transp. și altele similare).
Specifice	Toate unitățile de competență ale R.TUC și ale S.UC a c-țiilor. Evaluarea pericolozității stării tehnice a c-țiilor și stabilirea priorităților de intervenție pe construcție. Alegerea met. și mijloacelor tehnice de intervenție pe c-ție. Întocmirea proiectului de intervenție pe c-ție; Întocmirea raportului de expertiză.

Toate unitățile de competență ale responsabilului cu urmărirea curentă și ale specialistului cu urmărirea specială a comportării in situ a construcțiilor.

Evaluarea pericolozității stării tehnice a construcțiilor și stabilirea priorităților de intervenție pe construcție.

Descrierea unității

Expertul în monitorizarea comportării construcțiilor trebuie să fie capabil ca, pe baza constatării stării tehnice a construcției, să evalueze în ce măsură eventualele degradări, defecte și disfuncționalități descoperite reprezintă pericole pentru aptitudinea pentru exploatare a construcției cercetate și care ar trebui să fie ordinea realizării lucrărilor de intervenție pentru o remediere cât mai eficientă a stării de risc în care se află construcția.

Elemente de competență	Criterii de realizare
Calificarea ca ing. ctii și experiența de cel puțin zece ani în cercetare, proiectare sau execuție	Colocviu de verificare a cunoștințelor în fața unei comisii de atestare a unei asociații profesionale de profil (de ex. CNCisC, APDP, As. Marilor Baraje).

Ghid pentru evaluare

Diploma de inginer constructor și cartea de muncă cu ocupațiile practicate; diploma de doctor inginer constructor; recomandări de la fostele locuri de muncă prin care să se ateste competență candidatului la titlul de expert.

Alegerea metodelor și mijloacelor de intervenție pe construcție

Elemente de competență	Criterii de realizare
Cunoașterea tehnologiilor de execuție a construcțiilor și a particularităților executării lucrărilor pe clădiri existente în amplasamente rurale sau urbane	Tehn. de ex. a lucrărilor în cadrul interv. de reabilitare (renovare, restructurare) pe cții vechi, degradate, defecte sau cu disfuncționalizări, aflate în stare de avarie sau alteori doar uzate moral, prezintă câteva particularități tehnologice și organizatorice în ceea ce privește materialele de construcție (care trebuie să se potrivească cu cele existente în construcție), utilajele de construcție (care trebuie să fie mai mici și mai silențioase) și șantierul (care

trebuie să fie nepoluant.

Gama de variabile

Marea diversitate a construcțiilor ca tipologie, alcătuire, vârstă, amplasament, constituie o dificultate de cuprindere din partea unei singure persoane specializată într-o anumite direcție. De aceea expertul în monitorizarea construcțiilor trebuie să se implice pe cât posibil doar în tipul de construcții care corespund specialității sale.

Ghid de evaluare

Principalul criteriu de evaluare a competenței candidatului la titlul de expert în monitorizarea comportării in situ a construcțiilor este experiența sa practică în această activitate confirmată de cartea sa de muncă sau de recomandările beneficiarilor pentru care a lucrat.

Întocmirea proiectului de intervenție pe construcție

Descrierea unității

Proiectul de intervenție pe construcție este un proiect care definește lucrările ce trebuie executate asupra construcției existente, pentru a înlătura deficiențele de comportament constatate și a-i reda aptitudinea pentru exploatare, avută sau dorită. Lucrările de construcție avute în vedere sunt foarte variate, depinzând de tipul de construcție (clădire, șosea, baraj, aeroport, turn de răcire, tunel, etc.) și de condițiile de amplasament. În general, proiectul se conduce după regulile cuprinse în standardele ocupaționale pentru inginerii proiectanți de construcții

Elemente de competență	Criterii de realizare
Cunoașterea standardelor și normelor privind proiectarea construcțiilor de diferite categorii și experiență în proiectare de cel puțin doi ani.	Experiența consemnată în cartea de muncă; recomandarea din partea foștilor angajatori; colocviu- examen de verificare a cunoștințelor.

Gama de variabile

Ghid pentru evaluare

Suportul necesar însușirii dar și verificării cunoștințelor privind conținutul și modul de întocmire a proiectului de intervenții pe construcții îl constituie setul de standarde și reglementări existent privind specificul acestei activități pentru diferitele categorii de construcții.

Întocmirea raportului de expertiză

Descrierea unității

Scopul monitorizării in situ a construcțiilor fiind acela de a diagnostica starea lor într-un anumit moment și a indica măsurile necesare, fie pentru menținerea, fie pentru refacerea aptitudinii lor pentru exploatare, expertul în monitorizarea comportării in situ a construcțiilor trebuie să fie în măsură a elabora un raport la final de expertiză în care să arate acțiunile întreprinse pentru evaluarea stării tehnice a construcției, rezultatele obținute și măsurile necesare propuse pentru a-i asigura aptitudinea pentru exploatare în continuare.

Gama de variabile

Expertiza trebuie să ofere în final o evaluare a situației existente și o propunere de modalitate de menținere sau refacere a stării tehnice a construcției, care să-i asigure aptitudinea pentru exploatare, în mai multe variante, dintre care beneficiarul să poată alege pe cea mai avantajoasă din punct de vedere tehnic (siguranță, durabilitate) și economic-financiar (confort, cost global).

Ghid pentru evaluare

Evaluarea eficienței activității de monitorizare a comportării in situ a construcțiilor depuse de expert nu poate fi făcută decât în timp, prin urmărirea curentă, oricum obligatorie la toate construcțiile, care să evidențieze

Acestea sunt principalele probleme legate de exercitarea noilor ocupații introduse în COR ce ar trebui cunoscute de către constructorii amatori de angajare în activitatea de monitorizare a comportării in situ a construcțiilor. Ca o observație, în COR denumirea ocupațiilor este puțin schimbată față de cea propusă de mine, MDRAP eliminând din păcate sintagma *in situ* și precizarea că specialistul este specialist în urmărirea *specială*.

Cred că în lumina celor expuse în introducerea autorităților publice centrale (guvern) și locale (prefecți, primari, consilii locale) ar trebui să ia urgent măsuri de organizare efectivă a activității de monitorizare a comportării in situ a construcțiilor prin înființarea comisiilor de atestare a competenței candidaților la practicarea celor trei ocupații aferente care să asigure prezervarea fondului construit existent purtând și responsabilitatea măsurilor luate. Asemenea comisii ar trebui să funcționeze în cadrul primăriilor pentru atestarea responsabililor cu urmărirea curentă a clădirilor și în cadrul ministerelor pentru atestarea responsabililor cu urmărirea curentă a construcțiilor speciale din dotarea unităților subordonate. Pentru atestarea specialiștilor în urmărirea specială a comportării in situ a construcțiilor comisiile ar trebui înființate la consiliile județene cu participarea asociațiilor profesionale, a ISC și a instituțiilor de învățământ superior de construcții potrivit categoriilor de construcții avute în vedere (construcții hidrotehnice, edilitare, energetice, căi de comunicație și transport, telecomunicații, etc). Atestarea experților trebuie să revină Comisiei Naționale Comportarea in situ a Construcțiilor.

Examinarea și certificarea ulterioară ar trebui taxate și plătite de către candidați, având în vedere că în felul acesta devin capabili de a fi angajați și plătiți pentru această muncă a lor.

Comisia Națională Comportarea in situ a Construcțiilor, prin natura preocupărilor sale, are o comisie de atestare pentru toate cele trei ocupații, fiind îndreptățită prin statut să confirme și ateste competențe în acest domeniu. În funcție de candidat și ocupația pe rol, comisia apelează și la specialiști din afară (cadre universitare, inspecți ISC, asociații profesionale, s.a.

Cred că este timpul să trecem de la vorbe la fapte, căci natura nu ne iartă greșelile.

De vorbă....

Dragi colege, dragi colegi,

După ce stimata Iarnă s-a zburat aspru și ne-a trimis cantități impresionante de zăpadă, mai ales în zonele de sud și cu precădere în capitală, iată că au apărut și semnele unei "vremi" mai bune, cu raze calde de lumină, cu ghiocei și flori de primăvară, cu mai multă poftă de viață.

Dacă tot începem să vorbim despre primăvară, să ne amintim că începutul acesteia este dedicat mărtișorului și zilei femeii, așa că urez și eu dragelor noastre colege să se bucure din plin de venirea celui mai frumos anotimp al anului, să fie sănătoase și să fie ocolite de orice problemă ce le-ar umbri această bucurie. ***La mulți ani, dragele mele colege !***

Se apropie cu pași grăbiți și luna Mai și odată cu ea, întâlnirea noastră din Cluj Napoca. Despre această întâlnire o să vă dăm câteva informații utile, ca să știți să vă faceți programul din timp.

Prin bunăvoința și străduința colegilor noștri organizatori din Cluj, Universitatea ne pune la dispoziție Aula "Domșa" pentru data 29 mai, unde se vor desfășura atât sesiunea de dimineață cu comunicări tehnico-științifice, cât și ședința CNCisC de după amiază.

Spațiul de cazare va fi asigurat de Hotel Napoca (4*) care este aproape de universitate și care ne face o reducere "de grup", acordându-ne camera single pentru 160 lei inclusiv mic dejun, iar camera dublă pentru 200 lei inclusiv mic dejun. Există și spațiu de parcare la hotel, care este inclus în prețul camerelor.

Ne propunem să stabilim o taxă de participare de 170 lei pentru membrii CNCisC și 200 lei pentru însoțitori, care ar urma să acopere toate cheltuielile pentru mese, recepția de bun venit din seara zilei de 28 Mai (bufet suedez); catering la sala Domșa, dejunul și cina festivă din ziua de 29 Mai; prânzul din ziua vizitei tehnice și cheltuielile de transport cu autocarul pentru vizita tehnică. Este ceva mai mult ca de obicei, dar vom fi degrevați de toate grijile pentru mese în cele 2-3 zile ale întâlnirii. Această taxă va fi mai scăzută dacă vom obține ceva sponsorizări ale evenimentului.

Vizita tehnică va avea ca traseu: stadionul "Cluj Arena" – o structură de rezistență mai deosebită și Salina Turda din localitatea cu același nume aflată la 30 km de Cluj.

Inițiativa de a ruga firmele membre CNCisC să contribuie la plata taxei de creare a unui site personalizat al Comisiei a fost susținută deocamdată de 2 entități: S.C. TECHNO VOLT S.R.L. București și S.C. PROFESSIONAL CONSTRUCT S.R.L. București. Avem o promisiune și de la S.C. ALMA CONSULTING S.R.L. Focșani. Poate, în timp, vor mai contribui și ceilalți membri colectivi.

Trebuie să vă facem cunoscut că acum avem din nou un site CNCisC, care poate fi accesat de orice persoană interesată de activitatea noastră. Poate că imaginea lui nu este pe placul tuturor, mai ales a celor obișnuiți cu aceste căi moderne de comunicare. Important este că am reușit să îl creăm și că există un punct de plecare care poate fi îmbunătățit. Totul este perfectibil, așa că și site-ul nostru poate fi supus acestei reguli. www.cncisc.ro

Vă trimitem atașat lista actualizată cu adrese de e-mail a membrilor noștri, întrucât postarea lor pe site ar fi putut aduce multe mesaje spam în calculatoarele Dvs.

Dragi colege, dragi colegi,

Simt din ce în ce mai mult o ușoară nemulțumire legată de activitatea comisiei noastre. Simt că s-ar putea face mai mult și cu toate acestea facem din ce în ce mai puțin. De aceea, vă rog să vă gândiți cum să facem ca să fie mai bine, să fim mai vizibili, mai utili. Dl. Hann, președintele nostru de onoare, se străduiește din răpputeri să fie util acestei societăți, societate care nu își apleacă atenția la ceea ce facem noi. Am recitat și am rămas plăcut impresionat cu câtă luciditate și convingere abordează o serie de idei nobile, care ne-ar fi foarte utile nouă oamenilor, dacă ar fi aplicate, dar care până la urmă rămân vorbe în vânt. Poate vă mai gândiți și Dvs ce ar trebui făcut.

În rest, vă doresc tot binele din lume și multă, multă sănătate !

Cu toată dragostea,

Al d-vs dr. ing. Popa Victor – președinte CNCisC

Reamintim pe această cale că următorii membri persoane fizice trebuie să-și achite cotizația aferentă anului 2013: *ing. Ababei Liliana; ec. Ababei Constantin; ing. Boca Gheorghe; ing. Costache M Ion; ing. Doble George Daniel; ing. Farcaș Sebastian Irimie; ing. Goicea Lucian Gheorghe; ing. Macarie Didi; ing. Meșter Claudia; th. Miloșescu Petrică.*

Vă reamintim să depuneți la Administrația Financiară de care aparțineți fișele pe care le-ați primit în numărul anterior al Buletinului Informativ, pentru direcționarea a 2% din impozitul pe venit către asociația noastră.

Vă reamintim să transmiteți CV-urile Dvs actualizate pe adresa de e-mail a CNCisC, pentru a ne ajuta să întocmim ANUARUL 2014.

Felicităm pe aniversații lunilor aprilie - mai, ca și pe cei care în această perioadă își serbează onomastica, urându-le sănătate și mult succes în toate.

Urăm tuturor colegilor, un Paște Fericit și La mulți ani!

<i>ing. Murărașu Gheorghe</i>	<i>02 aprilie</i>
<i>ing. Dârmon Luiza</i>	<i>05 aprilie</i>
<i>ing. Păstrăv Mircea – Ioan</i>	<i>08 aprilie</i>
<i>ing. Prodan Onuț</i>	<i>09 aprilie</i>
<i>ing. Bădescu Roxana</i>	<i>18 aprilie</i>
<i>dr. ing. Dobrescu Cornelia</i>	<i>19 aprilie</i>
<i>ing. Milea Dragoș – Iulian</i>	<i>26 aprilie</i>
<i>dr. ing. Bîtcă Daniel</i>	<i>01 mai</i>
<i>ing. Brezuleanu Gheorghe</i>	<i>04 mai</i>
<i>ing. Fătu Aurelian</i>	<i>08 mai</i>
<i>ing. Csiszer Andor</i>	<i>10 mai</i>
<i>dr. ing. Alexa Pavel</i>	<i>19 mai</i>
<i>ing. Stețiu Liviu</i>	<i>22 mai</i>
<i>dr. ing. Țabrea Adrian</i>	<i>22 mai</i>
<i>ing. Trif Daniela</i>	<i>31 mai</i>
<i>ing. Varabiev Lucian</i>	<i>31 mai</i>

CNCisC - Comisia Națională Comportarea in situ a Construcțiilor
 Șos. Pantelimon nr. 266, 021652 BUCUREȘTI
 Tel: 0769.536.285 Fax: 021-2550062
 e-mail: cncisc@gmail.com
 CEC Bank , Fil. sect. 2, Ag. Pantelimon
 Cod IBAN: RO83CECEB21037RON0355794

Institutul Național de Cercetare – Dezvoltare în Construcții Urbanism și Dezvoltare Teritorială Durabilă „URBAN-INCERC”
 Șos. Pantelimon 266
 021652, BUCUREȘTI
 Tel.021-2552250; Fax.021-2550062
urban-incerc@incd.ro

S.C. IZOWEST IMPEX S.R.L.
 Str. Ion I.C.Brătianu nr. 21-23, Ap.6
 400079, CLUJ NAPOCA
 Jud. CLUJ
 Tel. 0264-595983
 Fax. 0264-592128
izowest@clicknet.ro

S.C. CONSITRANS S.R.L.
 Str. Polona nr. 56
 010504, BUCUREȘTI
 Tel:021-2108906; Fax: 021-2107966
office@consitrans.ro

S.C. HIDROCONSTRUCTIA S.A.
 Str. Aleea Florilor, Bl. 15 P,
 330055, Deva, jud. Hunedoara
 Tel: 0254/214125; 214134;
 Fax: 0254/231560
rnr_deva@yahoo.com

S.C. SIBAREX S.A.
 Str. Prundului nr.1
 627055 CÂMPINEANCA
 Jud. Vrancea
 Tel/Fax.0237-221361; 0237-221603
sibarex@sibarex.ro

S.C. GEOSTUD S.R.L.
 Str. Sângerului nr. 11
 014917, BUCUREȘTI
 Tel: 021-2202266; Fax: 021-2202267
barariu@geostud.ro

S.C. CONSTRUCT CO GROUP S.R.L.
 Șos. Chitilei, nr. 195, sector 1,
 012388, BUCUREȘTI
 Tel: 0723524645
mpartene@gmail.com

S.C. ALMA CONSULTING S.R.L.
 Str. Poieniței nr. 4, ap. 1
 62156, FOCSANI, jud. Vrancea
 Tel: 0237-238577; Fax:0237.206760
almaconsulting53@yahoo.com

S.C. AXA INT'L CONSTRUCT S.R.L.
 Str. Ficusului nr. 42, sector 1
 010027, BUCUREȘTI
 Tel. 0722.467.190; 0722.446.248
iulian@axaintlconstruct.ro

S.C. EURO QUALITY TEST S.R.L.
 Str.Lacul Zănoaga nr. 35
 062299, BUCUREȘTI
 Tel: 0724399041; Fax: 0318168176
daneatryf@yahoo.com

S.C. PROFESIONAL CONSTRUCT PROIECTARE S.R.L.
 Str.Orzari nr.5, bl.46bis, etaj 4, Sector 2
 021551, BUCUREȘTI
<http://www.p-c.ro> e-mail:office@p-c.ro

S.C. TECHNO VOLT S.R.L.
 B-dul Constructorilor nr.20A, corp A, etaj2
 camera E 2A16, sector 6
 060512, BUCUREȘTI
 Tel: 021-2201302; Fax: 021-2210925
gploesteanu@technovolt.ro

